

నాన్న ముద్దు

క్రమీనం రోజుకు పదితడవలైసా తన్ను ముద్దెట్టుకుంటోంది తల్లి. కాని నాన్న తన్నెందు కనలు ముద్దెట్టుకోజో రామానికి అర్థమయ్యెదికాదు. తనతల్లీకాదు వాడలోనివార్లందరూ రామాన్ని చూడగానే— “తెల్లదొర వచ్చాడు” అంటూ వాణ్ణెత్తుకొని ఆ చెంప యీ చెంప గట్టిగా ముద్దెట్టుకునేవారు. బళ్లీ మాప్టార్లందరూ రామాన్ని ముద్దెట్టుకునేవారు. బడిబంధోతు రామాన్ని భుజాలమీద కూర్చోబెట్టుకొని, తమాషా తమాషామాటలు చెబుతూ, సాయంకాలం యింటికి తెచ్చివదిలి పెట్టేవాడు. రంగయ్యసాహుకారు కూడా రామాన్ని, బడికి పోతూన్నప్పుడల్లా, వట్టుకొని గట్టిగా

బుగ్గలంకొరికి, వాడేజ్యేసరికి “మా బాబు, మా బాబు, “అంటూ మూడో సాఱుగో బలపాలుయిచ్చి బడివరకు వంపించిపోయేవాడు. ఇంతి చాకలిమనిషి సాగమ్యకూడా రామాన్ని ముద్దాడకుండా పోయేది

తాడేపల్ల వజ్రాబాయి

కాదు ప్రతినిత్యం. కాని నాన్న మాత్రం రామాన్ని ముద్దెట్టుకోడు. మైగా యెప్పుడూ— “వెధవా పాతం చదివావా? చూచివ్రాత రాకావా?” అని కేక తేస్తూ వుంటాడు. నాన్నకు తనవీద అంతకోసం ఎందుకో రామానికి అర్థంఅయ్యెది కాదు.

రామానికి యేజేళ్లు, దబ్బువం

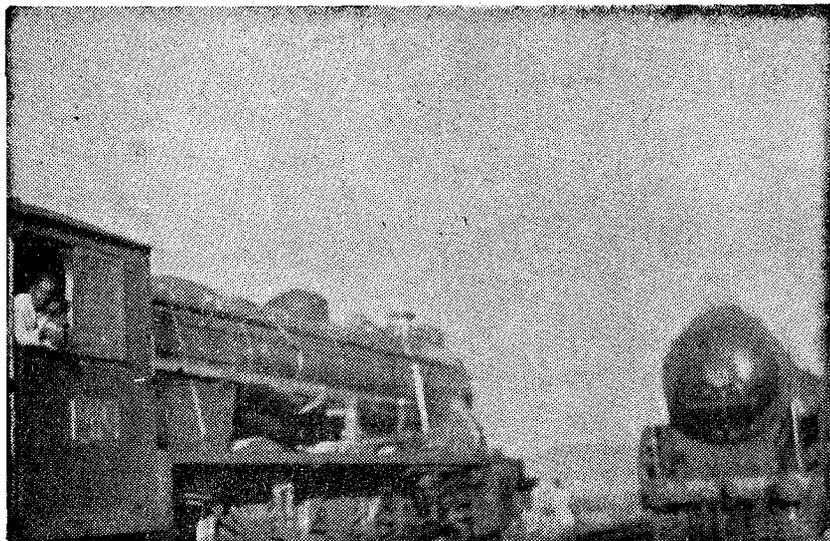
దులా వుంటాడు. వాడి కళ్ళూ, ముక్కు చాలా అందంగా వుండి, బుగ్గలు మిసమిసలాడుతూ వుంటాయి. వాడి కంఠం కోకిల కంఠం. వచ్చీరాని పద్యాలూ, పాటలూ, చదవమనడం ఆలస్యం, గబగబా చదివేవాడు, వాడిచేత పద్యాలూ చదివించి, విని ఆనందిద్దామని ఆ పూరి మైద్యుడు పడమటి బజారునుంచల్లా, ప్రతి రోజూ వచ్చేవాడు.

తననందరూ ఆవిధంగా ప్రేమిస్తూన్నందుకు రామం నంతోపించేవాడు. కాని పూళ్లోవార్లందరు తన నెన్ని ముద్దులు పెట్టకున్నా, తల్లి తన నెంత గారాబంతో చూచినా, నాన్నగారు తన నెందుకు ముద్దెట్టుకోరా అని వాడి అనుమానం.

రామం లేతవృషయంలో ఈ అనుమానం ఆవేదనగా మారింది. నాన్ననే అడిగి తెలుసుకొని యీ ఆవేదనను దూరం చేసుకుంటా మనుకున్నాడు. కాని నాన్నం లేనే భయం! ఇక అడిగి తెలుసుకోవడమెలా?

ఒకరోజు రామం వాళ్ళ యింటి అరుగుమీద కూర్చోన్నాడు. నాన్న చిన్నప్పుడు తన నెచ్చెనా ముద్దెట్టుకున్నాడ తేదా అని ఆలోచించ సాగాడు. ఎంత ఆలోచించినా నాన్న తన నెప్పుడూ ముద్దెట్టుకొన్నట్టు వాడికి గుర్తురాలేదు.

రామం కళ్లపెంట నీళ్ళు దూక సాగాయి. వెక్కి వెక్కి యేకవడం మొదలెట్టాడు.

“అనేవాలే, జానేవాలే”

పోటో: నన్ను బలరామకృష్ణరావు—విజయవాడ.

దగ్గరలో కాఫీకప్పులు కడుగు తూన్న రామంతుల్లి వాడియేడుపు విన్నది. గబగబ్బా పరుగెత్తుకుంటూ వాడిదగ్గరకు వచ్చింది. దగ్గరకు తీసుకుంది. "యేమిటా రామం! యెందుకు యేడుస్తున్నావు?" అని అడిగింది లాలిస్తూ.

రామం మరింత గట్టిగా యేడువ సాగాడు. తల్లి నోదార్చినకొద్దీ వాడి యేడుపు యెక్కువ కాసాగింది.

అరగంట సేవటికి వాడి యేడుపు నడితగ్గింది. యెక్కిళ్లు పట్టు కున్నాయి.

"ఎంరా నాన్నా! మా బాబు చెప్పరా యెందుకేడ్చావా?" అని తల్లి తలనిమురుతూ వాళ్ళోకి తీసు కొని అడిగింది.

వెక్కిళ్ళు మధ్యన, రామం తల్లికి తన హృదయ సేదనను తెలియ బల్చాడు.

తల్లి చిరునవ్వు నవ్వింది. వాడి బుగ్గలను పడే పడే ముద్దెట్టుకుంది.

"నా తండ్రి! యిదానీ ఆరాటం!" అని రామాన్ని ఎత్తు కుంది. ఆ తల్లికళ్లు జలపూరితము లయ్యాయి.

"నానీ నీవు రోజూ పెందరాళే నడుకుంటావు. ఈరోజు మీసాన్న నచ్చేవరకు మొలకువతోవుంటే నీ అనుమానం తీరుతుంది," అని తల్లి నవ్వుతూ చెప్పింది.

రాత్రి తొమ్మిదివాటింది. చదు వులు చేప్పడం ముగించుకొని నాన్న వచ్చేవేళ అయిందని రామానికి తల్లి తెప్పింది. రామం దొంగ నిదుర పోసాగాడు.

ఇంతలో రామంనాన్న

వచ్చాడు. కొటువిప్పి వంకెకు తగి లించి, బూట్లు విప్పకొని చక్కగా ఓబిలుదగ్గరకు పోయాడు. రామం పుస్తకాలనంటి తీశాడు. దీపం కాస్త పెద్దదిగా చేశాడు. రామం ఆరోజు వ్రాసిన కాపీలనుచూచాడు. చిరునవ్వు నవ్వుతూ రామం వదు కున్న మంచదగ్గరకు పోయాడు. వాడి రెండువైపులా చేతులనానించి — "మా బంగారు రాజా! యెంత చక్కగా రాశావురా" అని వాడు లేస్తాడో యేమోనన్న భయంతో, నమ్మదిగా రామంబుగ్గలను ముద్దెట్టుకున్నాడు. చేతులను మెల్లగా తీస్తూ — "మా నాన్నను ఎం. ఏ. చదివిస్తా. వాణ్ణి మహా

పండితుణ్ణిచేస్తా" అని అన్నాడు. రామం ఆంతా చూస్తూనే వున్నాడు. వాడికి వాళ్ళ నాన్న అన్న మాటలన్నీ తెలిశాయి. కాని "ఎం. ఏ;" అని "మహాపండి తుణ్ణి" అని అన్నమాటలు అర్థం కాలేదు. పోనీ అనుకున్నాడు. మా నాన్నైతే నన్ను ముద్దెట్టు కున్నాడని అవరిమి త ఆనందం పొందాడు. వాడి అమాయకవదనం కలువపువ్వులా వికసించింది, వాడి పెదిమలమీద కమ్మని చిరునవ్వు వింతసోయగంతో నాట్యంచేసింది. వాడు నంతోష సాగరాన ముఖ లేస్తూ తన చిన్ని చిన్ని చేతులతో ముఖాన్ని కప్పకొని వత్తిగిలాడు. ★

ఆ దగును అణచండి-ఆ గొంతువుండుకు ఉపశమనం కలిగించి మాన్పండి- రొమ్ము, క్యానకోశ బాధలను వెంటనే తొలగించండి

పెప్సీ సేవించండి.

PEPSI

జగద్యుక్త్యాత్మికాంబిన, గొంతున రొమ్ము పుట్టెట్లు, జెందులమ్మేవారి ఆందరివద్దా లభిస్తాయి. పెప్సీ తీరెట్లు గొంతు, రొమ్ము బాధోపశమన, నికరక సారములు కలవి. మిథు పెప్సీను చప్పరించు వేపుడు ఈ సారములు అవిరియి, మీ క్యానకోశ గొంతుకోవికి, క్యానకోశ, క్యానకోశాంతోవికి కొవిపో బదురాయి. ఇలా అవి పదాపరి మిమ్ము బాధించే కాగాండు చేరుకుంటాయి, అందుకే పెప్సీ ఆంకకకీపంకమై, జగద్యుక్త్యాత్మికాంబినవి. పెప్సీ దగులను అణచివేస్తాయి. గొంతువుండు బాధను ఉపశమింపజేస్తాయి, కపమును కోవివేసి, క్యానకోశను పోగొట్టుకాయి. ఇవ్వుయేండా. డ్రోక్లెటివ్ చికిత్సకు ఇవి అమోఘమైనవి.

మద్రాసు సోల్ ఏజెంట్లు: వాదా డ్రి కంపెనీ, హిక్కు టౌన్, మద్రాసు-3.